II

*(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)*

# PÄÄTÖKSET

# NEUVOSTO

## NEUVOSTON PÄÄTÖS,

**tehty 7 päivänä huhtikuuta 2008,**

**direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisen luvan antamisesta Italialle soveltaa lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun alennettuja verokantoja tietyillä maantieteellisillä alueilla**

**(Ainoastaan italiankielinen teksti on todistusvoimainen)**

(2008/318/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY [1] ja erityisesti sen 19 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Italialla oli direktiivin 2003/96/EY 18 artiklan 1 kohdan ja liitteen II perusteella lupa soveltaa lämmitykseen käytettävään kevyeen polttoöljyyn ja nestekaasuun alennettuja valmisteverokantoja tietyillä ”epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla”. Tämä poikkeus oli voimassa 31 päivään joulukuuta 2006 saakka.

(2) Italian viranomaiset pyysivät 17 päivänä lokakuuta 2006 päivätyllä kirjeellä direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan mukaisesti lupaa soveltaa alennettuja verokantoja lämmitykseen käytettävään kaasuöljyyn ja nestekaasuun samoilla maantieteellisillä alueilla. Italia haluaa jatkaa edellä mainitun poikkeuksen mukaista kansallista käytäntöään 31 päivän joulukuuta 2006 jälkeen. Lupaa pyydetään 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2012 väliseksi ajaksi.

(3) Italian alue on hyvin vaihteleva erilaisine maantieteellisine ja ilmasto-olosuhteineen. Italia korotti vuonna 1999 yleistä valmisteverotasoa verojärjestelmänsä uudistuksen yhteydessä. Ottaen huomioon alueensa erityispiirteet, se otti samalla käyttöön kaasuöljyyn ja nestekaasuun sovellettavat alennetut verokannat pienentääkseen tiettyjen maantieteellisten alueiden asukkaille koituvia kohtuuttomia lämmityskustannuksia.

(4) Verotuksen eriyttämisen tavoitteena on saattaa veronalennukseen oikeutettujen alueiden väestö tasa-arvoisempaan asemaan Italian muun väestön kanssa vähentämällä kohtuuttomia lämmityskustannuksia. Määritelläkseen veronalennukseen oikeutetut alueet Italia on tukeutunut puolueettomiin perusteisiin, jotka koskevat näiden alueiden ilmasto-olosuhteita ja pääsyä maakaasuverkkoon. Jälkimmäisellä perusteella voidaan arvioida, missä määrin kunkin alueen asukkaat voivat valita eri polttoaineiden välillä.

[1] EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/75/EY (EUVL L 157, 30.4.2004, s. 100).

(5) Tältä pohjalta veronalennusta voidaan soveltaa maantieteellisiin alueisiin (kuntiin), jotka täyttävät jonkin seuraavista perusteista: i) kunnat, jotka kuuluvat ilmastovyöhykkeeseen F, joka on määritelty vuonna 1993 annetussa presidentin asetuksessa N:o 412 [1], eli kunnat, joiden astepäiväluku on yli 3 000; ii) kunnat, jotka kuuluvat ilmastovyöhykkeeseen E, joka on määritelty vuonna 1993 annetussa presidentin asetuksessa N:o 412, eli kunnat, joiden astepäiväluku on 2 100–3 000 [2]; ja iii) Sardinia ja pienet saaret (kaikki Italian saaret Sisiliaa lukuun ottamatta). Koska maakaasuverkon kehittäminen vähentäisi merkittävästi ylimääräisiä lämmityskustannuksia ja ennen kaikkea parantaisi kuluttajien mahdollisuuksia valita eri polttoaineiden välillä, veronalennusta ei sovelleta toisena ja kolmantena mainittuihin vyöhykkeisiin kuuluviin kuntiin sen jälkeen, kun kyseisen kunnan maakaasuverkko on valmistunut.

(6) Näiden kuntien yhteisenä piirteenä on, että niille koituu ylimääräisiä lämmityskustannuksia muuhun Italiaan verrattuna. Ilmastovyöhykkeillä E ja F veronalennus on keskimäärin 11–12 prosenttia lämmitykseen käytettävän kaasuöljyn ja nestekaasun hinnasta. Ilmasto-olosuhteiden vuoksi keskimääräiset lämmityskustannukset ovat vyöhykkeellä E yli 90 prosenttia suuremmat ja vyöhykkeellä F yli 170 prosenttia suuremmat kuin maan keskiarvo. Saarten Manner-Italiaa suuremmat lämmityskustannukset johtuvat niiden maantieteellisistä erityispiirteistä, rajallisesta polttoaineiden saannista ja ylimääräisistä kuljetuskustannuksista sekä tämän seurauksena korkeammista polttoaineiden hinnoista kuin Manner-Italiassa.

(7) Koska veronalennus on kaikissa tapauksissa pienempi kuin kyseiselle väestölle koituvat ylimääräiset lämmityskustannukset, kyse ei ole ylikorvauksesta. Italian viranomaiset ovat tähdentäneet, että veronalennus ei ole suurempi kuin vyöhykkeiden E ja F kylmästä ilmastosta johtuvat ylimääräiset kustannukset. Lisäksi viranomaiset ovat ilmoittaneet, ettei veronalennus laske polttoainehintoja saarilla alemmaksi kuin mantereella.

(8) Alennettu verokanta on yhä sekä kaasuöljyn että nestekaasun osalta korkeampi kuin direktiivissä 2003/96/EY säädetyt yhteisön vähimmäisverotasot.

(9) Toimenpide koskee ainoastaan sisätilojen lämmitystä (yksityisten ja yritysten tiloissa) eikä mainittujen tuotteiden käyttöä muihin liiketoimintatarkoituksiin.

(10) Toimenpiteen ei ole todettu vääristävän kilpailua eikä estävän sisämarkkinoiden toimintaa, eikä sitä pidetä yhteisön ympäristö-, energia- ja liikennepolitiikan vastaisena.

(11) Sen vuoksi Italialle olisi direktiivin 2003/96/EY 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti annettava lupa soveltaa 31 päivään joulukuuta 2012 saakka alennettua verokantaa kaasuöljyyn ja nestekaasuun, joita käytetään lämmitykseen tämän päätöksen liitteessä tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla, joille ovat luonteenomaista korkeat lämmityskustannukset.

(12) Olisi varmistettava, että Italia pystyy soveltamaan tässä päätöksessä tarkoitettua veroalennusta heti sen jälkeen, kun direktiivin 2003/96/EY 18 artiklan ja liitteen II mukainen tilanne päättyy ennen 1 päivää tammikuuta 2007. Pyydetty lupa olisi sen vuoksi annettava 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Italialle annetaan lupa soveltaa alennettuja verokantoja kaasuöljyyn ja nestekaasuun, joita käytetään lämmitykseen liitteessä tarkoitetuilla maantieteellisillä alueilla, joille ovat luonteenomaista korkeat lämmityskustannukset.

Ylikorvausten välttämiseksi alennus ei saa ylittää kyseisille alueille koituvia ylimääräisiä lämmityskustannuksia.

Alennetun verokannan on oltava direktiivissä 2003/96/EY asetettujen vaatimusten ja erityisesti sen 9 artiklassa vahvistettujen vähimmäisverotasojen mukainen.

*2 artikla*

Alennettuja verokantoja voidaan soveltaa kulutukseen tämän päätöksen liitteen 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuilla alueilla sijaitsevissa kunnissa ainoastaan niin kauan kuin kyseisissä kunnissa ei ole maakaasuverkkoa.

*3 artikla*

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen 31 päivään joulukuuta 2012 saakka.

[1] Kyseisessä asetuksessa Italian alue jaetaan kuuteen ilmastovyöhykkeeseen (A–F). Luokitus perustuu astepäiviin, joilla ilmaistaan niiden keskimääräisten päivälämpötilojen summa, jotka poikkeavat optimaalisesta 20 °C:n lämpötilasta tavanomaisen lämmityskauden aikana. Mitä suurempi astepäiväluku kunnalla on, sitä alhaisempi on keskimääräinen ulkolämpötila lämmityskauden aikana.

[2] Muut ilmastovyöhykkeet määritellään astepäivien perusteella seuraavasti: vyöhyke A (alle 600), vyöhyke B (yli 600 mutta enintään 900), vyöhyke C (yli 900 mutta enintään 1 400) ja vyöhyke D (yli 1 400 mutta enintään 2 100).

*4 artikla*

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Luxemburgissa 7 päivänä huhtikuuta 2008.

*Neuvoston puolesta*
*Puheenjohtaja*
R. ŽERJAV

---

*LIITE*

Tämän päätöksen soveltamisalaan kuuluvat maantieteelliset alueet

— kunnat, jotka kuuluvat 26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa N:o 412 määriteltyyn ilmastovyöhykkeeseen F,

— kunnat, jotka kuuluvat 26 päivänä elokuuta 1993 annetussa presidentin asetuksessa N:o 412 määriteltyyn ilmastovyöhykkeeseen E,

— Sardinian ja pienten saarten kunnat (kaikki Italian saaret Sisiliaa lukuun ottamatta).